

SÅDAN FÅR DU DIT 3–6 ÅRIGE BARN TIL AT HØRE EFTER

UNDGÅ

Åbne spørgsmål („kommer du og tager tøj på?” eller „er du klar til at putte?”).

Tomme udsagn („fordi jeg siger det”, „sådan er det bare” eller „jeg gider ikke at diskutere det”).

Logiske argumenter („vi har ikke tid i dag” eller „det skal vi ikke i dag”).

At afvise eller minimere følelser („der er ikke noget at være bange for” eller „der er ikke nogen grund til at blive så vred”).

At forvente, at børn kan omstille sig lige så hurtigt som voksne („kom, vi skal gå nu”).

At dømme børnenes karakter („det var uheldigt”, „det var ikke sødt” eller „nu er du ikke en god dreng”).

At konfrontere børnenes adfærd med spørgsmål („hvorfor kaster du sand, når jeg lige bad dig om at lade være?”).

SIG I STEDET

Inddrag børnene i processen, men kun ved at stille spørgsmål, som de ikke kan sige 'nej' til („vil du starte med at tage bukser eller bluse på?” eller „skal vi læse en bog eller synge en sang?”).

Bed børnene om hjælp, når der er noget, de ikke vil („Så blev det tid til at gå – vil du hjælpe med at trykke på knappen til bilen?”).

Kommunikér din grænse, men vis samtidig, at du har lyttet („jeg ville også ønske, at det var sommervej, så du kunne have sandaler på – det kan du så snart det er varmt” eller „vi har haft det så sjovt udenfor, og jeg forstår du gerne vil blive, men vi er nødt til at gå nu”).

Anerkend, at børnenes følelser er reelle („du virker forskrækket. Skal jeg holde dig i hånden?”).

Vær i god tid („vi skal gå om 5 min. Hvad er det sidste du gerne vil nå, inden vi går?”).

Hold fokus på adfærd og konsekvenser („jeg vil ikke lade dig gøre det. Hvis du kaster den igen, bliver jeg nødt til at tage den fra dig” eller „jeg vil ikke lade dig slå” og sørg så roligt for, at barnet ikke slår ved at holde på barnets arme).

Sig tydeligt, hvordan du vil have tingene („jeg vil ikke lade dig kaste med sand på andre børn. Hvis det sker igen, bliver vi nødt til at gå fra legepladsen”).